

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

LEGE

privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului de garantare a drepturilor din sistemul de pensii private

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – La data intrării în vigoare a prezentei legi se înființează Fondul de garantare a drepturilor din sistemul de pensii private, denumit în continuare Fondul de garantare.

Art. 2. – (1) Fondul de garantare se constituie ca persoană juridică de drept public.

(2) Organizarea și funcționarea acestuia se stabilesc prin statut propriu aprobat de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, la propunerea Consiliului de administrație al Fondului de garantare și se publică în Monitorul Oficial al României.

(3) Sediul Fondului de garantare este în municipiul București.

Art. 3. – (1) Scopul Fondului de garantare este acela de a garanta drepturile participanților și beneficiarilor, după caz, dobândite în cadrul sistemului de pensii private reglementat și supravegheat de către Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, denumită în continuare Comisia, potrivit condițiilor și în limitele stabilită în prezenta lege.

(2) Fondul de garantare compensează pierderile participanților și/sau beneficiarilor la fondurile de pensii private, atât în perioada de acumulare a contribuților cât și după deschiderea dreptului la pensie, provenite din incapacitatea administratorilor, sau a furnizorilor de pensii de a onora obligațiile asumate și asigură plata drepturilor participanților sau beneficiarilor la fondurile de pensii private, în cazul imposibilității asigurării lor de către administratorii sau furnizorii de pensii private, după caz.

(3) Fondul de garantare este organizat astfel încât constituirea, evidența și utilizarea resurselor pentru plata compensației către participanții fondurilor de pensii facultative să se facă în mod distinct față de constituirea, evidența și utilizarea resurselor pentru plata compensației către participanții fondurilor de pensii administrate privat, respectiv pentru perioada de acumulare a contribuților și perioada de plată a pensiilor, iar resursele pentru plata compensației se gestionează distinct de resursele pentru acoperirea cheltuielilor de administrare și funcționare a Fondului de garantare.

Art. 4. - (1) Termenii și expresiile utilizate în prezenta lege au semnificația prevăzută la art. 2 din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare și la art. 2 din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) **compensație** – suma care se plătestează de către Fondul de garantare, până la concurența atât a obligației totale a administratorilor față de participantul sau beneficiarul unui fond de pensii private administrat de acesta cât și a obligației totale a furnizorilor de pensii;

- b) **contribuție inițială** – suma nerambursabilă datorată Fondului de garantare de către administratorii și furnizorii de pensii private, autorizați de Comisie, utilizată pentru acoperirea cheltuielilor legate de administrarea și funcționarea Fondului de garantare;
- c) **contribuția anuală** – suma datorată de către administratorii și furnizorii de pensii private, autorizați de Comisie, stabilită conform prevederilor art. 17, alin. (4).
- d) **contribuția majorată** – suma datorată Fondului de garantare, în situații deosebite și justificate, de către administratorii și furnizorii de pensii private, pentru completarea necesarului de resurse în vederea acoperirii obligației pe care Fondul de garantare o are față de participanți și beneficiari;
- e) **imposibilitate definitivă de exercitare a mandatului** - orice împrejurare care creează o indisponibilitate de exercitare a mandatului de către unul dintre membrii Consiliului de administrație al Fondului de garantare cu o durată mai mare de 90 de zile calendaristice consecutive.

CAPITOLUL II

Organizarea și administrarea Fondului de garantare

Art. 5. – (1) Fondul de garantare este administrat de un Consiliu de administrație compus din:

- a) Președintele Consiliului de administrație desemnat de către Comisie;
- b) un membru numit de Asociația pentru Pensiile Administrate Privat din România;
- c) un membru numit de Ministerul Finanțelor Publice.

(2) Membrii Consiliului de administrație al Fondului de garantare sunt numiți pentru un mandat de 4 ani, care poate fi reînnoit o singură dată.

(3) Membrii Consiliului de administrație ale căror mandate au expirat își păstrează această calitate până la numirea succesorilor lor.

(4) În cazul unei situații de incompatibilitate, prevăzută la art. 7, sau de imposibilitate definitivă de exercitare a mandatului de către unul dintre membrii

Consiliului de administrație al Fondului de garantare, numirea înlocuitorului se face, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 6, pentru durata rămasă a mandatului.

(5) Președintele Consiliului de administrație al Fondului de garantare primește o indemnizație lunară de 30% din salariul lunar al directorului general al Fondului de garantare, iar ceilalți membri ai Consiliului de administrație primesc o indemnizație lunară de 25% din salariul lunar al directorului general al Fondului de garantare, indiferent de numărul sedințelor din luna respectivă.

Art. 6. – (1) Membrii Consiliului de administrație al Fondului de garantare trebuie:

- a) să fie rezidenți în România, să aibă o bună reputație și pregătire profesională și experiență de cel puțin 5 ani într-una din activitățile: finanțier-bancară, de asigurări și reasigurări, de investiții, juridică, legislativă sau executivă din domeniul pensiilor private;
- b) să aibă onorabilitatea necesară pentru a ocupa aceste funcții;
- c) să nu fie membri ai vreunui partid politic pe perioada exercitării mandatului;
- d) să nu aibă mențiuni în cazierul judiciar cu privire la condamnare pentru gestiune frauduloasă, abuz de încredere, fals, uz de fals, înselăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită, pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare, pentru infracțiunile prevăzute de art. 143-145 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare;
- e) să nu aibă mențiuni în cazierul fiscal.

(2) Nu pot deține calitatea de membru al Consiliului de administrație al Fondului de garantare persoanele nominalizate în anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului finanțier-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr. 466/2002, cu modificările

ulterioare, precum și în lista întocmită potrivit prevederilor art. 27 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului.

Art. 7. – (1) Membrii Consiliului de administrație al Fondului de garantare nu pot fi soți, rude sau afini până la gradul al doilea între ei.

(2) Membrii Consiliului de administrație al Fondului de garantare nu pot fi membri în niciun consiliu de administrație, consiliu de supraveghere sau membri în directorat la un administrator sau furnizor de pensii.

Art. 8. – (1) Calitatea de membru al Consiliului de administrație al Fondului de garantare începează în următoarele situații:

- a) la încheierea mandatului;
- b) prin demisie;
- c) în cazul unei situații de incompatibilitate;
- d) în cazul imposibilității definitive de exercitare a mandatului;
- e) prin revocare;
- f) prin deces.

(2) Revocarea din funcție a oricărui membru al Consiliului de administrație al Fondului de garantare se face în aceleasi condiții ca și numirea acestuia, caz în care conducătorul instituției sau asociației al cărei reprezentant a fost revocat va face o nouă propunere în termen de 10 zile lucrătoare de la data revocării.

(3) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 6 pentru membrii Consiliului de administrație al Fondului de garantare se realizează de către Consiliul Comisiei.

Art. 9. – (1) Consiliul de administrație al Fondului de garantare se întruneaste cel puțin o dată pe lună în sedință ordinară.

(2) Consiliul de administrație al Fondului de garantare poate fi convocat în sedință extraordinară de către presedinte, sau la cererea a 2/3 din membrii Consiliului de administrație.

(3) Consiliul de administrație trebuie să fie convocat în scris, cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de data sedinței.

(4) Convocarea trebuie să conțină ordinea de zi, data și documentele supuse discuției, precum și locul de desfășurare a sedinței.

(5) Sedințele vor avea loc la sediul Fondului de garantare sau în orice alt loc unde s-a convenit.

(6) În situația în care se solicită decizii urgente, termenul de 5 zile poate fi redus, iar convocarea va fi efectuată prin mijloace electronice.

(7) Consiliul de administrație deliberează în mod valabil în prezența a cel puțin 2 din numărul membrilor săi, din care un membru este Președintele Consiliului de administrație.

(8) Deciziile Consiliului de administrație se iau cu majoritate simplă de voturi din totalul membrilor acestuia, iar în caz de egalitate de voturi, votul Președintelui Consiliului de administrație este hotărâtor.

(9) Procesul-verbal al sedinței, care conține ordinea deliberărilor, deciziile luate, numărul de voturi întrunite și opiniile separate, dacă este cazul, se semnează de către toți membrii prezenți la sedință.

(10) Pentru îndeplinirea atribuțiilor, Consiliul de administrație al Fondului de garantare adoptă decizii și hotărâri, după deliberarea în sedințe conform alin. (8).

Art. 10. – Atribuțiile Consiliului de administrație al Fondului de garantare sunt următoarele:

I. analizează, avizează și propune Consiliului Comisiei, spre aprobare:

- a) statutul Fondului de garantare;
- b) structura organizatorică și de personal;
- c) bugetul de venituri și cheltuieli al Fondului de garantare;
- d) norme cu privire la stabilirea cotei contribuției anuale a administratorilor de fonduri și a furnizorilor de pensii private, autorizați de Comisie, precum și a plății acesteia;

- e) norme cu privire la majorarea sau diminuarea contribuțiilor, în conformitate cu art. 17 alin. (4);
- f) norme cu privire la stabilirea contribuției majorate, în conformitate cu art. 15 alin. (1) lit. e);
- g) raportul anual de activitate și situațiile financiare anuale, însătoare de raportul de audit;
- h) strategia anuală privind resursele financiare ale Fondului de garantare, care are ca obiective principale minimizarea riscului și lichiditatea plasamentelor, iar ca obiectiv complementar randamentul acestora. Criteriile de selectare a plasamentelor vor fi quantificate și ierarhizate în funcție de aceste trei obiective;
- i) calculul contribuției anuale și majorarea acesteia, după caz;
- j) procedurile și mecanismele adecvate de control intern și audit intern.

II. analizează și aprobă:

- a) numirea și eliberarea din funcție a membrilor conducerii executive;
- b) propunerile cu privire la modalitățile, plafoanele maxime, termenele și condițiile de plasare ale resurselor financiare, stabilite în cadrul strategiei anuale privind Fondul de garantare;
- c) raportul cu privire la selectarea auditorului finanțier pe bază de licitație;
- d) reglementări și proceduri interne elaborate de Fondul de garantare în aplicarea prezentei legi.

III. exercită orice alte sarcini prevăzute de legislația în vigoare sau primite de la Consiliul Comisiei.

IV. aplică sancțiunile prevăzute de lege în situația în care administratorii și furnizorii de pensii private nu își îndeplinesc obligațiile prevăzute de prezenta lege și a reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

Art. 11. – Președintele Consiliului de administrație al Fondului de garantare are următoarele atribuții:

- a) reprezintă Fondul de garantare în raporturile cu Comisia, administratorii de fonduri și furnizorii de pensii private, ministerele și alte organe de specialitate ale administrației

- publice centrale, autoritățile ale administrației publice locale, alte persoane fizice și juridice, române sau străine, precum și în fața instanțelor judecătorești și arbitrale;
- b) stabilește ordinea de zi și convoacă Consiliul de administrație în conformitate cu prevederile legii;
 - c) conduce lucrările sedințelor Consiliului de administrație al Fondului de garantare;
 - d) solicită directorului general prezentarea materialelor ce constituie obiectul ordinii de zi;
 - e) face propuneri de numire în funcție a membrilor conducerii executive;
 - f) semnează contractul de muncă al directorului general;
 - g) exercită orice alte sarcini în aplicarea prevederilor legale.

Art. 12. – (1) Pentru asigurarea conducerii executive a activității Fondului de garantare, Consiliului de administrație numește prin decizie directorul general.

(2) Directorul general al Fondului de garantare duce la îndeplinire hotărârile și deciziile Consiliului de administrație al Fondului de garantare și informează asupra modului de îndeplinire a acestora.

(3) Directorul general al Fondului de garantare are următoarele atribuții:

- a) propune Consiliului de administrație al Fondului de garantare, spre avizare, respectiv spre aprobare, documentele prevăzute la art. 10 pct. I și II;
- b) aprobă informările și rapoartele privind activitatea Fondului de garantare;
- c) asigură plasarea resurselor financiare ale Fondului de garantare, urmărind minimizarea riscului și lichiditatea plasamentelor, ca obiective principale, precum și randamentul plasamentului, ca obiectiv complementar, potrivit strategiei anuale aprobate de Consiliul Comisiei și a hotărârilor Consiliului de administrație al Fondului de garantare, care va fi informat trimestrial asupra aplicării strategiei anuale;
- d) asigură efectuarea investițiilor prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, cu respectarea reglementărilor în vigoare și în limita plafoanelor aprobate;
- e) încheie, modifică și desface, în condițiile legii, contractele individuale de muncă ale salariaților Fondului de garantare;

- f) aproba cererile cu privire la informațiile solicitate de la Comisie sau de la administratorii de fonduri și furnizorii de pensii private, necesare funcționării în bune condiții a Fondului de garantare;
- g) angajează cheltuielile legate de funcționarea Fondului de garantare în limita prevederilor bugetului de venituri și cheltuieli aprobat;
- h) asigură organizarea și exercitarea controlului intern și auditului intern, în conformitate cu normele proprii;
- i) încheie contracte de servicii de asistență și de consultanță de specialitate cu persoane fizice și juridice române și străine;
- j) îndeplinește orice altă atribuție care îi revine în aplicarea prevederilor legale ori datează în sarcina sa de către Consiliul de administrație al Fondului de garantare.

(4) Pe perioada absenței directorului general al Fondului de garantare, acesta poate delega din atribuțiile sale personalului din subordine astfel încât să se asigure continuarea activităților Fondului de garantare. Competențele care pot fi delegate se stabilesc prin reglementările interne ale Fondului de garantare.

Art. 13. – Reglementările interne ale Fondului de garantare vor conține cel puțin următoarele:

I. detalierea prevederilor din statut referitoare la:

- a) atribuțiile și modul de desfăsurare a activității Consiliului de administrație și al conducerii executive a Fondului de garantare;
- b) compartimentele funcționale și atribuțiile personalului executiv.

II. prevederi referitoare la procedurile și mecanismele adecvate de control intern și audit intern, a gradului de adevarare a sistemului informatic preconizat a fi utilizat la specificul activității ce urmează a fi desfăsurată, avându-se în vedere aspecte precum: capacitatea de a desfăsura activitățile propuse, gradul de securitate a informației, capacitatea de a furniza raportările solicitate de Comisie, îndeplinirea criteriilor minimale privind programele informatiche utilizate în activitatea finanțieră și contabilă, prevăzute de normele metodologice de întocmire și utilizare a documentelor finanțier-contabile;

III. orice alte aspecte pe care Fondul de garantare le consideră necesare.

CAPITOLUL III

Resursele financiare și plasarea disponibilităților Fondului de garantare

Secțiunea 1

Resursele financiare ale Fondului de garantare

Art. 14. – Administratorii de fonduri și furnizorii de pensii private autorizați de Comisie au obligația plății contribuției inițiale, contribuției anuale, respectiv a contribuției majorate, după caz, la Fondul de garantare precum și asigurarea plății resurselor financiare necesare pentru acoperirea cheltuielilor legate de administrarea și funcționarea Fondului de garantare.

Art. 15. – (1) Resursele financiare ale Fondului de garantare se constituie din:

- a) sume plătite la Fondul de garantare cu titlu de contribuție inițială la constituirea Fondului de garantare de către administratorii și furnizorii de pensii private;
- b) sume plătite cu titlu de contribuții anuale la Fondul de garantare, distinct pentru fondurile de pensii facultative, respectiv fondurile de pensii administrate privat;
- c) sume plătite la Fondul de garantare cu titlu de penalități de întârziere pentru neachitarea la termen a contribuțiilor datorate Fondului de garantare;
- d) sume rezultate din fructificarea disponibilităților plasate;
- e) sume plătite la Fondul de garantare cu titlu de contribuții majorate;
- f) venituri din recuperarea creanțelor compensate de Fondul de garantare, decurgând din subrogarea în drepturile participanților și/sau beneficiarilor;
- g) donații, sponsorizări, asistență tehnică, fonduri nerambursabile;
- h) alte resurse financiare, inclusiv credite bancare;
- i) sume plătite Fondului de garantare pentru acoperirea cheltuielilor legate de administrarea și funcționarea acestuia.

(2) Resursele financiare menționate la alin. (1), lit. b), c), d), e) și f) vor fi utilizate numai pentru asigurarea plății drepturilor participanților și beneficiarilor.

(3) Resursele financiare menționate la alin. (1) lit. a), g), h) și i) vor putea fi utilizate pentru acoperirea cheltuielilor legate de administrarea și funcționarea Fondului de garantare, în limitele prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli, aprobat de Consiliul Comisiei.

(4) Penalitățile datorate la Fondul de garantare pentru neplata la termen a contribuțiilor se calculează în conformitate cu reglementările legale în vigoare aplicabile în materia colectării creațelor bugetare.

(5) În situația în care se constată de către Consiliul de administrație al Fondului de garantare că resursele financiare ale Fondului de garantare menționate la alin. (1) sunt insuficiente pentru acoperirea plății compensației către participanți și beneficiari, acesta poate apela la împrumuturi garantate de statul român, contractate în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind datoria publică.

(6) Resursele financiare necesare pentru acoperirea cheltuielilor legate de administrarea și funcționarea Fondului de garantare sunt prevăzute în Bugetul de venituri și cheltuieli al Fondului de garantare, care se elaborează anual de către Consiliul de administrație al Fondului de garantare, până la data de 01 noiembrie a anului curent pentru anul următor și se aprobă de către Consiliul Comisiei.

(7) Sumele rezultate ca fiind necesare pentru acoperirea cheltuielilor de administrare și funcționare a Fondului de garantare se împart în mod egal la toți administratorii de fonduri și furnizorii de pensii private autorizați la data aprobării bugetului de venituri și cheltuieli și vor fi plătite până la data de 31 martie a anului următor.

Art. 16. – (1) Contribuția inițială la Fondul de garantare a fiecărui administrator de fonduri și furnizor de pensii private, reprezintă echivalentul a 1% din capitalul social minim legal aferent autorizării pentru administrarea de fonduri de pensii private, respectiv autorizării pentru plata de pensii private, dar nu mai puțin de echivalentul în lei

a sumei de 50.000 Euro, calculată la cursul comunicat de Banca Națională a României în data efectuării plății.

(2) Administratorii de fonduri și furnizorii de pensii private ce vor rezulta ca urmare a unei fuziuni sau a altrei modalități de transformare sunt scuțiți de la plata contribuției inițiale.

Art. 17. – (1) Contribuția anuală este destinată garantării drepturilor participanților și beneficiarilor, după caz.

(2) Contribuția anuală datorată Fondului de garantare se calculează de către acesta până la data de 31 ianuarie pentru anul în curs. Calculul sumelor necesare se realizează prin metode actuariale.

(3) Fondul de garantare elaborează norme cu privire la calculul actuarial reprezentând contribuția anuală și le supune spre aprobare Consiliului Comisiei.

(4) Contribuția anuală a fiecărui administrator și furnizor de pensii private, se stabilește pe baza declarațiilor transmise de către acestia Fondului de garantare prin intermediul unui formular, ale cărui format și dată de raportare se vor stabili de către Fondul de garantare și care va fi avizat de către Comisie.

(5) Plata contribuției anuale se va face până cel Tânziu la data de 30 aprilie a fiecărui an. În condițiile în care plata contribuției anuale nu se va efectua la termen, se vor aplica prevederile art. 30.

(6) În situații deosebite și justificate, la propunerea Consiliului de administrație al Fondului de garantare și cu aprobarea Consiliului Comisiei, contribuția anuală poate fi majorată până la dublul nivelului acesteia, în funcție de necesarul de resurse pentru acoperirea obligațiilor acestuia.

(7) În cazul în care, la propunerea Consiliului de administrație al Fondului de garantare, Consiliul Comisiei, decide majorarea contribuției anuale în condițiile prevăzute la alin. (6), administratorii și furnizorii de pensii private sunt însăși împărtășiți despre această decizie, de către Fondul de garantare, în termen de 15 zile de la aprobarea majorării.

(8) Decizia Consiliului Comisiei conține și termenul de plată al contribuției majorate.

Art. 18. – (1) Contribuțiiile plătite de administratorii și furnizorii de pensii private nu se restituie, inclusiv în cazul lichidării judiciare și/sau dizolvării acestora.

(2) Activele Fondului de garantare nu pot face obiectul unei executări silite, al unei tranzacții, nu pot fi cedionate sau gajate sub sancțiunea nulității absolute.

(3) Fondul de garantare nu poate fi declarat în stare de faliment.

Secțiunea a 2-a

Plasarea disponibilităților Fondului de garantare

Art. 19. – (1) Strategia de investire a resurselor Fondului de garantare, inclusiv stabilirea instrumentelor financiare prevăzute la alin. (2) și a emitenților acestora, are în vedere minimizarea riscurilor, asigurarea eficienței și a lichidității plasamentelor respective. Expunerea Fondului de garantare, atât pe fiecare dintre instrumentele financiare, cât și pentru fiecare emitent, se stabilește anual, în cadrul strategiei de investire a resurselor Fondului de garantare, elaborate de către Consiliul de administrație al Fondului de garantare și aprobate de către Consiliul Comisiei.

(2) Resursele financiare, prevăzute la art. 15 alin. (1) lit. b, c), e), f) și i), aflate la dispoziția Fondului de garantare, pot fi investite de Fondul de garantare în:

- a) instrumente ale pieței monetare, inclusiv conturi și depozite în lei la o instituție de credit persoană juridică română sau o sucursală a unei instituții de credit străine autorizate să funcționeze pe teritoriul României, care nu se află în procedură de supraveghere specială ori administrare specială;
- b) titluri de stat emise de Ministerul Finanțelor Publice din România, de state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European;
- c) alte instrumente financiare aprobate de Comisie, cu grad scăzut de risc.

CAPITOLUL IV

Situări finanțare anuale și controlul acestora

Art. 20. – Fondul de garantare are obligația organizării și conducerii contabilității potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991 republicată, precum și normelor și reglementărilor contabile aplicabile Fondului de garantare, emise de Comisie, potrivit legii.

Art. 21. – În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, Fondul de garantare dispune de proceduri și mecanisme adecvate de control intern și audit intern, care se elaborează de către Fondul de garantare, se avizează de către Consiliul de administrație al Fondului de garantare și se aprobă de către Consiliul Comisiei.

Art. 22. – În scopul auditării situațiilor finanțare anuale, Fondul de garantare încheie un contract cu un auditor finanțiar, persoană juridică, membru activ al Camerei Auditorilor Finanțari din România, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit finanțiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, avizat de Comisie pentru desfășurarea de activități ca auditor finanțiar în sistemul pensiilor private.

Art. 23. – Exercițiul finanțiar al Fondului de garantare începe la data de 1 ianuarie și se termină la data de 31 decembrie ale fiecărui an. Primul exercițiu finanțiar începe la data constituirii Fondului.

Art. 24. – (1) Situațiile finanțare anuale se aprobă de Consiliul Comisiei, la propunerea Consiliului de administrație al Fondului de garantare.

(2) Raportul anual de activitate, împreună cu situațiile finanțare anuale, aprobate de Consiliul Comisiei, precum și raportul auditorului finanțiar vor fi publicate pe pagina de internet a Fondului de garantare și a Comisiei.

Art. 25. - (1) Compensația va fi plătită de către Fondul de garantare numai în condițiile în care Comisia constată că administratorii de fonduri și furnizorii de pensii

private nu au capacitatea de a-și onora obligațiile asumate, după utilizarea provizioanelor tehnice constituite și a fondurilor proprii.

(2) Procedura de compensare va fi reglementată prin norme elaborate de Fondul de garantare și supuse aprobării Consiliului Comisiei.

CAPITOLUL V

Obligații privind transparența activității Fondului de garantare

Art. 26. – (1) Administratorii și furnizorii de pensii private sunt obligați să întocmească și să transmită anual Fondului de garantare, raportările privind modul de constituire și de virare a contribuțiilor datorate.

(2) Fondul de garantare transmite Comisiei, anual, rapoarte privind colectarea contribuțiilor și plasamentele efectuate, împreună cu situațiile financiare anuale.

(3) Fondul de garantare transmite Comisiei rapoarte în legătură cu orice eveniment de natură să afecteze funcționarea acestuia.

Art. 27. – (1) La cererea Consiliului de administrație al Fondului de garantare, administratorii de fonduri și furnizorii de pensii private comunică orice informații necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor Fondului.

(2) Informațiile obținute vor fi utilizate de către Fondul de garantare, exclusiv pentru îndeplinirea atribuțiilor sale.

Art. 28. – Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, Fondul de garantare verifică la administratorii de fonduri și furnizorii de pensii private realitatea datelor înscrise în declarațiile privind calculul și plata contribuțiilor datorate.

Art. 29. – Membrii Consiliului de administrație al Fondului de garantare, salariații Fondului de garantare, precum și celealte persoane angajate de către Fondul de garantare au obligația de a nu dezvăluui secretul profesional asupra informațiilor obținute în cursul activității lor, decât în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

CAPITOLUL VI

Sanctiuni

Art. 30. – (1) Încălcarea prevederilor prezentei legi precum și ale normele emise în aplicarea acesteia constituie contravenție, în cazul în care nu constituie infracțiune și atrage răspunderea civilă, contraventională sau penală, după caz.

(2) În situația în care administratorii și furnizorii de pensii private nu își îndeplinesc obligațiile prevăzute de prezenta lege și de reglementările emise în aplicarea acesteia, Fondul de garantare, prin decizie a Consiliului de administrație semnată de președintele acestuia, dispune măsurile necesare pentru a asigura îndeplinirea acestora și poate aplica sancțiuni.

Art. 31. – (1) Încălcarea obligațiilor prevăzute de prezenta lege, de normele emise în aplicarea acesteia precum și nerespectarea îndeplinirii obligațiilor în termenele prevăzute în decizia Consiliului de administrație al Fondului de garantare, de către administratorii de fonduri și furnizorii de pensii private constituie contravenție și se sancționează cu:

- a) avertisment scris;
- b) amendă contraventională.

(2) Limitele amenzilor se stabilesc între 0,1% și 5% din capitalul social pentru persoanele juridice.

(3) Fondul de garantare poate aplica sancțiuni persoanelor fizice cărora, în calitate de administratori, reprezentanți legali sau exercitând în drept ori în fapt funcții de conducere sau exercitând cu titlu profesional activități reglementate de prezenta lege, le este imputabilă respectiva contravenție.

(4) Faptele ce constituie contravenții, săvârsite de persoanele fizice prevăzute la alin. (4), atrag răspunderea patrimonială a acestora, în condițiile legii, pentru prejudiciile cauzate. Dacă fapta este imputabilă mai multor persoane, acestea sunt ținute solidar la repararea prejudiciului cauzat.

(5) La individualizarea sancțiunii se ține seama de circumstanțele personale și reale ale săvârsirii faptei și de conduită făptuitorului.

(6) În cazul în care la săvârsirea unei contravenții au participat mai multe persoane, sanctiunea se va aplica fiecăreia separat.

(7) Constatarea contravențiilor se face de către personalul împoternicit în acest scop, prin decizie a Președintelui Consiliului de administrație al Fondului de garantare.

Art. 32. - (1) Orice persoană care se consideră vătămată ca urmare a neaplicării sau aplicării necorespunzătoare a prevederilor prezentei legi, are dreptul de a se adresa instanțelor judecătorești competente, potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea formulată conform alin. (1) nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsurile dispuse de Președintele Consiliului de administrație al Fondului de garantare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 33. – (1) Fondul de garantare elaborează statutul propriu, reglementările interne, organograma și angajează personalul necesar desfășurării activității prevăzută de prezenta lege, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

(2) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, vor fi numiți membrii Consiliului de administrație. În termen de 30 zile de la numirea tuturor membrilor, președintele Consiliului de administrație convoacă prima sedință a Consiliului de administrație al Fondului de garantare.

Art. 34. – (1) În termen de 160 de zile calendaristice de la data intrării în vigoare a prezentei legi, administratorii de fonduri și furnizorii de pensii private care dețin autorizație de funcționare, sunt obligați la plata contribuției inițiale la Fondul de garantare.

(2) Administratorii de fonduri și furnizorii de pensii private, autorizați după intrarea în vigoare a prezentei legi, sunt obligați la plata contribuției inițiale la Fondul de garantare în termen de 60 de zile calendaristice de la data autorizării lor de către Comisie.

Art. 35. – Fondul de garantare și Comisia, după caz, sunt împoternicite să emită reglementările necesare pentru a pune în aplicare și a impune respectarea prevederilor legislației referitoare la activitatea Fondului de garantare. Reglementările elaborate de Fondul de garantare pot fi sub formă de norme, proceduri, circulare, comunicate și instrucțiuni. Reglementările sub formă de norme și instrucțiuni se aprobă de către Comisie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 36. – Comisia supraveghează și controlează modul în care Fondul de garantare își desfăsoară activitatea.

Art. 37. – Autoritățile și instituțiile publice furnizează în mod gratuit Fondului de garantare, informațiile solicitate în scopul îndeplinirii de către acesta a atribuțiilor care îi revin potrivit prevederilor prezentei legi.

